

Ἐπὶ στήθος μου τὰ ἔβαλα
Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη,
Νῆαν γλυκερὰ ἀνάμνησις
Ἀγάπης μουσεϊκῆς.
Νὰ μ' ἐνθυμοῦν αἰώνια
Τὴν ἄμειντον ὁδὸν
Ὅπου γιὰ σὲ ἐδοκίμασα
Στὰ βάρη τῆς ψυχῆς. Δ']

Ἱστοριογραφικαὶ Ἀναμνήσεις ὑπὸ Α. Σ. Λιβαθνοπούλου διδάκτορος τῶν Νομικῶν. Ἐπεταί ἱστορικὴ μελέτη Ἑσπασίας. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Τύποις Βιτάλη καὶ Μανουσάκη. 1888 12 σ. 59+27.

Vachtzenko Zachartzenko, τακτικού καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν τοῦ ἐν Κιέβη Πανεπιστημίου: **Ἱστορία τῆς Ἀναλυτικῆς Γεωμετρίας**, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ ὑπὸ Μ. Ο. Φουντουκλή διδάκτορος τῶν μαθηματικῶν καὶ βοηθοῦ τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Βιομηχανῶν Τεχνῶν. Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «ὁ Παλαμήδης» 1889. 12 σ. 38. Τιμᾶται δραχμῇ.

Σωφρονιστικὴ ἐκπαίδευσις ἀνγλίκων, μελέτη Π. Ἀγγελόπουλου Ἀθανάτου δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Οἰκονομικῇ Ἐπιθεωρήσει τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1889. Ἐν Ἀθῆναις. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Παρασκευᾶ Λεωνῆ, 1889. 8 σ. 13.

Ἐμπορικὴ Βιβλιοθήκη ἥτοι σειρά ἐμπορικῶν βιβλίων ὑπὸ Νικολαίου Γ. Ράπτου λογιστοῦ καὶ διδάσκοντος ἐν Πειραιῇ ἐμπορικὰ μαθήματα. Βιβλίον Α'. περὶ **Ἐμπορικῆς Κατασχευογραφίας διὰ τοῦ διπλογραφικοῦ συστήματος**. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Νέων Ἰδεῶν. 1889. (Ἐκδίδεται κατὰ τυπογραφικὰ φύλλα πρὸς 30 λπ. ἕκαστον ἀνά δεκαπενθήμερον. Ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε τὰ 1 καὶ 2.)

Deutsche Rundschau

Περιεχόμενα τοῦ τεύχους τοῦ Μαΐου: Βόρις Λένσκη, μυθιστόρημα ὑπὸ Ossip Schubin. — Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς θεωρίας περὶ ἐπακροῦς δυνάμεως. Ἐπιστολαὶ J. R. Mayer καὶ W. Griesinger. — Ἀνέκδοτα, ἡ τραγωδία τῆς ἀπαισιοδοξίας ὑπὸ Fr. Paulsen. — Ὁ Ψάλλτης τοῦ φρουροῦ τοῦ Ρήνου ὑπὸ W. Lang. — Ἡ ἰδιοκτησία καὶ τὸ δίκαιον παρὰ τοῖς Ἀφρικανοῖς ὑπὸ Pechuel-Loesche. — Βερολίνα θέατρα ὑπὸ K. Frenzel κτλ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πέμπτη, 27 Ἀπριλίου

Μετὰ πολλῆς λαμπρότητος ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Σύρῳ τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Μιαούλη, ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνη καὶ Γ. Μπονάου. Ὁ Βασιλεὺς, ἀποκαλύπτων τὸν ἀνδριάντα εἶπε τοὺς ἐπομένους λόγους:

«Τερὸν παντὸς ἔθνους καθήκον εἶναι νὰ ἐνθυμῆται τοὺς ἐνδόξους αὐτοῦ ἄνδρας. Ἡ μνήμη αὐτῶν κρατύνει τὴν φιλοπατρίαν, ἐμπνέει μεγαλοφροσύνην καὶ ἐξεγείρει τὴν χαρὰν, ὅτι ἀνήκει τις εἰς ἔθνος, τὸ ὁποῖον παρήγαγε τοιοῦτους ἄνδρας. Ἡ ἀνάμνησις ἀνδρῶν, οἵτινες ἐκίνησαν τοὺς εὐγενεστάτους παλμούς τῆς καρδίας τοῦ ἔθνους, ἀναπολεῖ εἰς τὴν διάνοιαν τῶν ἀπογόνων τὴν ἡρώϊκην αὐτῶν ἀνδρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν φόρον εὐγνωμοσύνης, θαυμασμοῦ. Διὰ ταῦτα ἡ σήμερον ἡμέρα, καθ' ἣν ἀποκαλύπτεται ὁ ἀνδριάνς τοῦ ναυάρχου Μιαούλη, εἶνε ἡμέρα γενικῆς πάντων ἐορτῆς πολὺ δὲ μάλλον τῆς νήσου Σύρου, ἥτις ἀξιοῦται τῆς τιμῆς νὰ κατέχῃ τὸ μνημεῖον τοῦ πρώτου καὶ ὑπάτου Ναυάρχου τῆς Ἑλλάδος. Εἶθε ἡ μνήμη αὐτοῦ νὰ διατηρῆται ζωηρὰ εἰς ὅλων τὰς καρδίας καὶ νὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἐντελῶς νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ μὴ παύῃ ἐνθυμοῦμενον τὰς μεγάλας καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας οἱ ναυμάχοι ἐκείνοι ἤρωες μετὰ μεγίστης προθυμίας καὶ αὐταπαρνήσεως προσήνεγκον εἰς τὴν πατρίδα ἄνευ ἴχνους ἐπαρσεως ἐπὶ τοιοῦτοις ἔργοις: τοιαῦτα μεγαλοαγαροῦντες θεώρουν ἐκείνοι, ὅτι ἐπετέλουν οὐδὲν πλέον ἢ τὸ καθήκον. Καθῆκον ἱερὸν νοί, ὅτι ἐπετέλουν οὐδὲν πλέον ἢ τὸ καθήκον. Καθῆκον ἱερὸν πρὸς τὴν φιλάτην πατρίδα, τῆς ὁποίας τὴν παλιγγενεσίαν πάντες εἶχον ἀπορασίση. Ἐὰν δὲ τότε ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν πλοίων ἦτο δύσκολος, τὴν σήμερον εἶνε ἔτι δυσκολώτερος, ὅτε τὰ πάντα τοσοῦτον τεραστίως προώδευσαν, ὁ δὲ τόπος καὶ ὁ λαὸς εἰς τοσαύτας θυσίας ὑπόκειται, καὶ ὅμως ὁ ἔρωξ

πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς ὅπως καὶ τότε παραμένει καὶ νῦν καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἰς ὅλων τὰς καρδίας: τὸ παράδειγμα τῶν ἔργων τῶν πατέρων κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν θὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τὸ ἐλληνικὸν Κράτος τὸ σθένος, ὅπως περιφρουρήσῃ τὴν ἱερὰν τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1821 κληροδοσίαν. Ὅθεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς διαδεχομένους τὸν ἐνδοξὸν τοῦτον Ἀνδρᾶ ναυτικοῦς, λέγω: Σπουδάζετε, ἐργάζεσθε, ἐκτελεῖτε τὸ καθήκον σας ἐν παντὶ καιρῷ: εὐχερῇ τὰ πάντα, ὅταν σκοπὸς εἴναι ἡ εὐημερία τῆς πατρίδος καὶ ἡ πρόδοσις τῆς Πατρίδος.»

— Ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδῃ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μοντολὼν, ἐδέχθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὰς συγχαρητήριους εὐχὰς τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ Τρικούπη, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων, τῶν φοιτητῶν, τῆς γαλλικῆς παροικίας, διαφόρων συντεχνιῶν καὶ πολλῶν πολιτῶν, οἵτινες καὶ ἐν σώματι μετὰ μουσικῆς καὶ σημάτων μετέβησαν εἰς τὴν πρεσβείαν.

— Ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος ΑΨΕ, περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως, ἀφώρως τὴν κατασκευὴν, σύστασιν καὶ χρῆσιν προεκτάσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. — Ὁμοίως καὶ ὁ νόμος ΑΨΕΑ, περὶ κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως σιδηροδρομικῶν γραμμῶν πλάτους ἐνὸς μέτρου. 1) Πύργου καὶ Πύλου μετὰ διακλαδώσεως πρὸς τὸν Μεσιγαλᾶ. 2) Πύργου, Ὀλυμπίας, Καρυταίνης, Μεγαλοπόλεως, Λεονταρίου, Σπάρτης καὶ Γυθείου καὶ 3) Μεσολογγίου, Ἀντιρρίου.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΤΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΤΗ: ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΙ

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

Ἐξεδόθη τὸν 8ον φυλλάδιον, περιέχον διπλοῦν χρωματιστὸν πίνακα «Τὰ αἰμοσφόρα ἄγγεῖα τοῦ ἀνθρώπου» καὶ ἄρθρα ἀπὸ τοῦ Ἀθῶρ μέχρι τοῦ Αἰγίς, ἐν οἷς καὶ ἐκτενὴ καὶ ἀκριβέστατα ἄρθρα περὶ Ἀθῶν, Αἰγαίου πελάγους, Αἰγίου κλπ.

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέας μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ 10 φυλλαδίου Δραχμαὶ 80.=

Τιμὴ ἑκάστου φυλλαδίου λεπτὰ —.90.

Τὸ ὅλον ἔργον θ' ἀποτελεσθῇ ἐξ 150—200 φυλλαδίων.

Ἐξεδόθη νέος κατάλογος τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας». Ἀντίτυπον αὐτοῦ πέμπεται δωρεὰν εἰς πάντα ζητοῦντα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Π. Α. Κωνσταντινουπόλιν. Αἱ ὀνομασίαι εἶναι ἰταλικαὶ: κοῦπα (cuppi)=ποτήριον, ὡς καὶ ἐν τῇ κοινῇ γλώσσῃ: σπαθὶ ἰταλ. spadi, ντινέρι (denari)= νομίσματα καὶ μαστόνιον (bastoni)= ῥάβδοις ἡ μάλλον ῥόδακον. Ἐληφθῆσαν δ' αἱ παλαιαὶ αὗται ἰταλικά ὀνομασίαι ἐκ τῶν παλαιότερων ἰσπανικῶν τῶν πρώτων παγινοχάρτων (copas, aspadas, oros, bastos), ἅτινα ἐτηροῦντο εἰς τέσσαρα εἴδη, ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τὰς τέσσαρας τάξεις τῆς κοινωνίας: τὸν κλῆρον, οὐ σύμβολον τὸ ποτήριον, τοὺς εὐγενεῖς, ἔχοντας σύμβολον τὴν σπάθην, τοὺς οἰκοκυραίους τὰ νομίσματα καὶ τοὺς γεωργούς, οὓς συμβολικῶς παρίστανον διὰ τοῦ ῥοδάκου. Αἱ δὲ τρεῖς φ. γ. ο. ὁ ρ. αἱ ἔλαβον ἐπίσης ἐκ τῆς ἰσπανικῆς τὸ ὄνομα: ὁ ῥήγας (ἰσπαν. Rey, ἰταλιστὶ Rè), εἶνε ὁ βασιλεὺς, ὁ καθάλλος (ἰσπαν. caballo, ἰταλιστὶ cavallo), ὁ ἱππότης, ὁ φάντης (ἰσπανιστὶ solda, ἰταλιστὶ fante) ὁ ἱπποκόμος. Ὁ Καθάλλος μετωνομάσθη Ντάμα ὑπὸ τῶν Γάλλων, καὶ ἡ με-